

knænum hjá pápa

- Summi duga ekki at síggja virðið í skjaldrunum, men siga, at tey eru tvætl. Í mínum hugaheimi er tey fyrri at sissa og gera barnið róligt. Tey eru eisini upplýsing til barnið, sigur Vilhelmina Larsen.

Mynd: Álvur Haraldsen

Føroya og á Fróðskaparsetrinum, men sum skilst eru tey ikki nógv, sum brúka tey. Ymsar royndir eru to gjørdar seinnu árin, sum hava til endamáls at birta nýtt lív í tey. Nógvir skúlar kring landið taka tey javnan fram, ofta í sambandi við evnis dagar og evnisvikur, tónleikabólkurin Enekk og Kári Sverrisson hava sungið nøkur inn á fløgu við góðum úrsliti, og hvørt friggjakvøld hava øll børn í Føroyum, og vaksini við, høvið at síggja og hoyra Vilhelminu í Likkulikkuleiu, ið er barnasendingin í Sjónvarpi Føroya.

- Eg eri ikki bangin fyrri at skjaldruni fara med alla. Kári Sverrisson, Sharon Weis og Kristian Blak hava gjørt eitt stórt arbeiði til frama fyrri skjaldruni, og eg haldi ikki, at tað sakar nakað, at tey fáa ein nýggjan órvísi dóm. Tað ger tey ikki minni áhugaverd. Tey smáu børnini eru ómetaliga glað fyrri tey, og syngja tey. Ikki øll verða rúnabundin av skjaldrunum. Av mínum ommubørnum eru tað ikki øll, sum tíma at hoyra skjaldur, men so eru nøkur, sum duga nógv og duga tey væl.

- Skúlarin gera nógv fyrri at fáa tey inn. Eg fái afturmeldingar frá børnum, ungum- og eldri fólki, sum eru glað fyrri, at skjaldruni eru at hoyra aftur. Men tað verður sjálvsagt ongantíð ikki sum fyrr, ella sum tá eg var barn, at mamma og pápi nana børnum meðan tey syngja skjaldur. Tey hava ikki tíð, og skjaldruni siga ikki børnum í dag tað sum tey søgdu børnum fyrr. Í dag er tað so ómetaliga nógv, sum upptekur hugan hjá børnum, men so leingi tað er onkur, sum hevur áhuga fyrri teimum, bragdar í. Hinvegin haldi eg, at tað er spell, at børn í dag ikki fáa skjaldruni við móðurmjólkinum sum eg, tí vit skjaldrunum fáa tey eisini tættu sambandið við tann sum nanar, sigur Vilhelmina.

Nýggjan leiklut

Í hesum døgum er Vilhelmina í Havn, har niggir partar verða tiknir upp til Likkulikkuleiu. Sum skilst verða stórar sparringar framdar á stovninum, men tibetur fyrri okkum øll, ikki minst fyrri børnini, heldur Likkulikkuleia fram áðarnað.

- Likkulikkuleia er so ómetaliga væl umtókt millum børn. Tá ið Vár og Páll fóru undir sendingarnar, settu tey seg í samband við meg, og tað hevði eg sjálvsagt einki ímóti. Leikluturin hjá mær í sendingini nú í mun til teir fyrstu partarnar er broyttur eitt sindur. Eg eri meiri við og tað dárar

Hesar løturnar, tá ið vit vóru børn, ullin lá á gólvinum, hundarnir lógu uppi í henni, mamma og eg bundu meðan hini karðaðu og pápi spann, lærdu vit skjaldruni.

mær bara væl. Nú havi eg so dánt vant meg við myndatólni. Vár og Páll duga so ómetaliga væl. Tað sum tey hava at bjóða børnum er einastandandi, tað er dygd, og børnini kunnu slappa av alla tíð.

ina, meðan tey verða upplýst og undirhildin. Sendingarnar eru so positivar, og børnini eiga nakað gott í Vár og Páll, sigur Vilhelmina Larsen at enda í viðtali.

Sjúrðarkona stendur undir vegg

Sjúrðarkona stendur undir vegg
rópar rætt sum grindaboð
talar til sín Sjúrða stegga
bindur upp tóvararoð.

Tóvararoð millum læra
sanka tød og tara
undir tað gula korn.

Eg gekk mær fyrri norðan gjógv
og prikaði mær flíður
Mómi sat undir homrum
rópti Toski
Toski rópti Lóma
Lóma rópti Bumma
Eyð, segði lingur mín.
Hvat batar mær at ganga
Nú eru teir longu norðuri á Saltnesatanga

Hákun ríður í timburskóg

Hákun ríður í timburskóg
- fuglurin syngur í skógum -
hoyrði hann, hvar ið krákan gól.
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

Hákun grætur og jamrar seg:
- fuglurin syngur í skógum -
"Krákan hevur pikkað meg".
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

Hákun, ger tær ongan skamm.
- fuglurin syngur í skógum -
Krákan pikkar ongan mann".
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

Hákun spenti bogan fyrri sítt knæ,
- fuglurin syngur í skógum -
skeyt ta kráku niður úr træ.
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

Hákun spenti bogan fyrri sítt bróst,
- fuglurin syngur í skógum -
skeyt ta kráku niður úr kvist.
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

Hákun tekur tað krákuræ,
- fuglurin syngur í skógum -
gjörði tað til eitt lesitræ.
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

Hákun tekur tann krákulegg,
- fuglurin syngur í skógum -
gjörði hann til ein kirkjuvegg.
- So herligt dansar Hákun fyrri ta kráku.

lagt skjaldruni burtur og tagt, hóast tey hava verið har. Tey tíndu ikki skjaldruni. Hvør grundin er til tað, veit eg ikki. Skjaldruni hava lívað væl longri í okkara heimi, og tað kemst kanska av, at pápi var so tilkomin, tá ið vit vóru børn. Hann er føddur í 1889, og er vaksinn upp, tá ið skjaldruni vóru vanlig. Inn í okkara heim hevði hann alt tað gamla við sær, meðan mamma hevði donsku háskulabókina, haðani nógv varð sungið, og sjómansvísur. Vit eru í grundini vaksinn upp við tveimum ættarliðum, og tað hevur givið okkum ótrúliga nógv virðismikið.

- Summi duga ikki at síggja virðið í skjaldrunum, men siga, at

tey eru tvætl. Í mínum hugaheimi er tey fyrri at sissa og gera barnið róligt. Sjálvsagt eru nógv skjaldur tvætlirum og ramsur. Ramsur er kanska ikki rætta orðið, tí eisini í teimum, er upplýsing. Tóvararoð, sum kemur fyrri í skjaldrunum um Sjúrðarkonu, ið stendur undir vegg, høvdu menn á bakinum undir leypinum, tá ið teir bóru tød ella annað, sum væta kom úr. Ikki fyrr enn eg eri vorðin vaksinn, havi eg hugsað um ymiskt, sum kann tyljast óskiljandi í skjaldrunum.

Tey mugu ikki fara

Skjaldruni eru í dag til á prenti við nótum og á bandi, bæði í Útvarpi